

danes Zarnikovci in Vošnjakovci po nemških izgledih pišejo, se on še zdaj ni privadil, dasiravno je tega že 12 let. Vse tedaj, kar dr. Zarnik blodi o pogovorih z dr. Bleiweisom, je od konca do kraja izmišljeno po navadi takih ljudi, ki se radi bahajo, da so s tem ali onim veljakom „kosili“ ali pri črnikavi ž njim skup sedeli. To dr. Zarnik sam čuti in zato že naprej pravi, da bo dr. Bleiweis te „intimne“ pogovore najbrže tajil, kakor, na priliko, tudi tat pravi, da stavi, da bodo najprvo njega zgrabili in tatvine dolžili, ker ga vest peče. Če dr. Zarnik še celó v tem resnico narobe obrača, o čemur se sklicuje na priče, lahko je misliti, kako še le se suče, kedar pripoveduje kaj „med štirimi očmi“.\*)

Zatem zabrede v znane, za njega nekako sitne dogodbe pri volitvi v Trebnem, iz katerih se pa tudi ne more prav izkobacati. Vidi se, da ga na tej strani posebno čevelj žuli, kajti res ni malenkost za tako politično neomadeževanega možaka, kakor hoče dr. Zarnik po vsi sili in vkljub vsemu biti, ako prelomi svojo slovesno podpisano obljubo, ktero je dal nalašč zato v Trebno poslanima gospodoma dr. Poklukarju in dr. Razlagu. Če dr. Zarnik nekako „štmano“ pravi, da bilo jih je še več ko 30 navzočih, je to smešno, kajti ta dva gospoda bila sta veljavna, nalašč iz Ljubljane poslana od društva „Slovenije“. Ako bi se ne bil takrat tako trdo zavezal, bi bil prišel v tisto smešno in kritično situacijo, v kateri ga je „Pavliha“ naslikal. S svojim podpisom pa je pristopil ne le našemu programu, marveč se je tudi zavezal, da odstopi od poslanstva, kedar večina deželnega zbora ne bo zadovoljna ž njim. Ali je zdaj ta „možak“ res odstopil, ko nihče ne mara več za njegovo politiko? Kak mož je to, ki svoje javno dane besede ne drži? — Kako pa se po Kranjskem ljudje trgajo za Zarnika, to hoče dokazati s tem, da pravi, da so ga hoteli Notranjci namesto Korena voliti. Ima li dr. Zarnik tako kratek spomin? Ko se je ta govorica raznesla po nekaterih privržencih njegovih po Notranjskem, brž je došel iz Cerknice in Begunj javen protest tedanjemu vredništvu „Triglava“, podpisan tudi po sedanjih prijateljih dr. Zarnikovih (Hren, Obreza itd.), kateri so javno zatrdili, da so s svojim sedanjim poslancem g. Korenom in dr. Costo popolno zadovoljni in nimajo

želje po drugem. Ta dopis je bil v 37. listu „Triglava“ 10. maja 1870. leta natisnjen, in rokopis se še dandanes hranuje, da ga dr. Zarnik lahko vidi, če hoče. Notranjci so rekli: „Dr. Zarnik na taborih dobro vpije poslanca ga pa vendar ne maramo.“ Kaj pravi k temu gospodine Zarnik? — Celó neumno pa je obrekovanje — če se že v malenkosti spuščamo, — da dr. J. Bleiweis ne hodi k maši, da o petkih in postnih dneh ravno tako „mesó obraja“ kakor dr. Zarnik — ker vsaka kuharica v dr. Bleiweisovi hiši dr. Zarnika lahko na laž stavi. Pameten lažnik vsaj pomisli, ali se tako laže, da se mu laž dokazati ne more, dr. Zarnik pa laže debelo brez vsega pomislika. — Proti koncu svojega nesramnega obrekovanja kliče dr. Zarnik celó znanega Kromarja na pomoč ter hoče ž njim dokazati, kako se dr. Bleiweis „pri narodni piči masti“. Kakor se je v deželnem zboru slišalo, je dr. Bleiweis veliko mesecev namestoval deželnega glavarja, in deželni odbor mu je po nasvetu viteza dr. Kalteneggerja za to večmesečno namestovanje deželnega glavarja, v katero ga nobena dolžnost ne veže, votiral 1000 gold. remuneracije; dr. Bleiweis pa je vzel le polovico, in polovico je pustil deželnemu zakladu, s tem pa je velikodušno dokazal, da je bil dosihmal najcenejši deželni glavar Kranjski. Če se dr. Zarnik o tej psovki na Kromerja sklicuje, sklicuje se obrekovalca na obrekovalca. — Kako pa je z drugimi dr. Bleiweisovimi „mastnimi službami“? Čuj svet, in strmi! Kot bivši vrednik „Novic“ je vtikal dr. Bleiweis tak honorar v svoj žep, kakor ga ima kak diurnist pri advokatu, — kot tajnik kmetijske družbe ima malo več kot diurnist družbini, — in kot vodja in učenik pri živinozdravniški šoli — vsako leto dobiva nekaj strganih čevljev za dolgo pot na spodnje Poljane. Ali niso to neizmerno „mastne“ službe? Pride pa še „Pratika“. Aha, tukaj ga ima Zarnik na bodalu! Čujte! Za spisovanje in vredovanje podučnih člankov pri „Pratiki“ dobiva gosp. doktor že od nekaj — eno lično vezano „Pratiko“, kateri je spredaj špegelček vdolan. — No, gosp. Zarnik! Kaj ne, to so „prvaki“ umazani in požrešni! Častnih služeb na korist domovini nič ne poznajo; na tavžente vlečejo v vsakem kotu plačila! Vse sami pograbiijo ali pa naklonijo svojim „kreaturam“.

Naj nam naši bralci ne zamerijo, da, iz dobre tri vatle dolgega napada dr. Zarnikovega izbravši po njegovih mislih najteže kamne, da jih malo pregledamo in pretehtamo, smo postali nehoté dalji, kakor je naša navada „Narodu“ nasproti, s katerim se nam sicer ne zdi vredno polemizirati; al ker je spravil se dr. Zarnik zdaj nad naše najveljavnejše može in jih ometuje z blatom, nismo smeli dalje molčati. Dr. Zarnik, spoznavši, da gre ž njegovo taborsko slavo h koncu, nastopil je tisti pot, kakor nekaj Herostrat; on hoče postati imeniten s tem, da obrekuje poštene, neomadežane narodnjake. Z imenom napadenega poštenjaka vred se zapiše tudi ime njegovega obrekovalca, kakor tudi največi hudodelnik slovi po svetu, ako napade kako imenitno osebo. A Bogme! da taka slava je žalostna. Privošimo jo vso dr. Zarniku in njegovi koteriji v „Sl. Narodu“ in nemčurskem „Tagblattu“.

\*) V „Narodu“ je dr. Zarnik rekel, da je dr. Bleiweis gosp. dekanu Grabrijanu pisal, naj za božjo voljo na Vipavskem taboru njega govoriti ne pusti, in da to mu je gosp. dekan z velikim humorjem leta 1870 sam pravil, ko je bil pri njem v Vipavi. — Tudi prečastlitega g. dekana Grabrijana, kakor v pismu od 28. sept. „Novicam“ piše je groza prišla, ko je bral zagrizeno strastnost v „Narodu“; „narbolj pa — pravi — me je osupnilo to, ko najdem, da celó mene za pričo zoper dr. Bleiweisa jemlje. Da bi bilo vse to resnično, kar dr. Zarnik napeljuje, da je dr. Bleiweis meni o njem pisal, tako, prosim, mi vsaj toliko poštenosti in politike zaupati, da kaj takega tudi v največem „humorji“ gosp. Tinetu nikakor ne bi bil razodel, ker tako intimna nisva bila nikdar in me ne more nikdo še obdolžiti, da rad zdražbe delam. Jaz se nikakor ne spominjam, da bi bil g. dr. Bleiweis meni res kaj pisal in da tega, kar Zarnik meni pripisuje, nikakor nisem govoril megel in tudi resne govoril. To je vse pri dr. Zarniku skuhan, da mu le pomaga skušene voditelje črniti. „Hilf, was helfen kann“. Dobro pa je da je zdaj svoje brezverstvo tako na ravnost oznanil, vsaj bo slovenski narod vedil s kom ima opraviti“. J. Grabrijan.

## Volilcem v mestih in trgih Dolenskih!

Iz Novega mesta nam je došel popolnoma zanesljivi glas, da se je mnogo veljavnih narodnjakov v različnih Dolenskih mestih in trgih zedinilo v tem, da za mesta in trge Dolenske nasvetujejo za drž. poslanca **gosp. dr. Bučarja**, okrajnega zdravnika v Novem mestu.

Ker se more misliti, da Dolenci svoje može dobro poznajo, podpisani odbor noče zoper voljo Dolenskega pododbora drugega kandidata staviti, da se ne razcepijo glasovi v zelo nevarnem volilnem okraji.

V Ljubljani 30. septembra 1873.

**Izvrševalni volilni odbor za Kranjsko.**

Podpisani odbor vljudno vabi častite gospode duhovne, učitelje, župane, odbornike in glavarje srenjske, naj blagovoljno naznaziijo občinstvu, kedaj (kteri dan) se bodo vršile volitve za volilne može v do-  
tičnih županijah. Národní volilni odbor za Istro.